

การศึกษาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย

ปราณี จงสุจริตธรรม¹ ผกาทิพย์ สกุลครุ² สุชาดา สัตยพงศ์³

(原稿受理日 2004 年 4 月 19 日)

1. คณะผู้วิจัย

Mr. Tsunaki Maeda

ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ปราณี จงสุจริตธรรม

หัวหน้าโครงการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ผกาทิพย์ สกุลครุ

ผู้ร่วมวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา สัตยพงศ์

ผู้ร่วมวิจัย

2. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการวิจัย

การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย เริ่มมีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบมาตั้งแต่กลางทศวรรษ 1960 จนถึงปัจจุบันมีพัฒนาการมากกว่า 40 ปี โดยเริ่มจากระดับอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่ระดับพื้นฐานเป็นวิชาเลือกและวิชาโท หลังจากนั้นราว 10 ปี คือ ราวกลางทศวรรษ 1970 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปรับหลักสูตรเป็นวิชาเอก เมื่อเข้าสู่ทศวรรษ 1980 กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อมาราวกลางทศวรรษ 1980 สถาบันราชภัฏก็เริ่มดำเนินการเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกและวิชาโท ในทศวรรษ 1990 มีความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจหลายประการ ได้แก่

ปี 1991 ศูนย์ภาษา มุลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา และส่งเสริมการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย

ปี 1997 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปิดสอนระดับปริญญาโทด้านญี่ปุ่นศึกษา

ปี 1998 ทบวงมหาวิทยาลัยบรรจุวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษา โดยเริ่มจัดสอบครั้งแรกในเดือนตุลาคม 1998

ปี 1999 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดสอนระดับปริญญาโทด้านภาษาและวรรณคดีญี่ปุ่น

จนถึงปัจจุบันมีสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยราว 400 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายราว 200 แห่ง ระดับอุดมศึกษามีการเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกรวมทั้งสิ้น 16 แห่ง ผลผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นราวปีละ 400 คน

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับพื้นฐานนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นช่วงเวลาของการวางรากฐาน การศึกษาภาษาญี่ปุ่นและในระดับที่ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านเพื่อไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ซึ่งหากผู้เรียนมีพื้นฐานที่ดี ก็จะช่วยให้สามารถศึกษาต่อไปในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จ

¹ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะผู้วิจัยจึงได้ร่วมกันศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยให้เป็นระบบ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อนึ่ง ศูนย์ภาษา มุลนิธิญี่ปุ่นเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาในครั้งนี้ จึงได้ให้การสนับสนุนทุนในการดำเนินการวิจัย

3. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 3.1 เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในปัจจุบันของสถาบันหลักในประเทศไทย
- 3.2 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์และคันจิในตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักทั้งในประเทศไทย และประเทศญี่ปุ่น
- 3.3 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับตำราที่ใช้
- 3.4 เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเป็นเกณฑ์บอกระดับความรู้ของผู้เรียนในแต่ละสถาบัน
- 3.5 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยให้มีความต่อเนื่อง เป็นระบบ ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ระยะเวลาและขอบเขตการดำเนินงานวิจัย

ระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่เดือนเมษายน 2543 ถึงเดือนมีนาคม 2545 โดย

- 4.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานของสถาบันหลักในประเทศไทย จากแบบสอบถามที่ตอบกลับมาในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2543 โดยแบ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับตำราที่ใช้
- 4.2 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิ ในตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักทั้งในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น จำนวน 12 เล่ม
- 4.3 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิตามเกณฑ์การออกข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นระดับ 3 และ 4 ของมูลนิธิญี่ปุ่น

อนึ่ง รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์จัดทำเสร็จและส่งมูลนิธิญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2546

5. รูปแบบและวิธีการดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจาก

- 5.1 แบบสอบถาม ได้ศึกษา

- 5.1.1 สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในแต่ละสถาบันหลักในประเทศไทย
- 5.1.2 ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักทั้งในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น
- 5.1.3 ปัญหาต่างๆ ของตำราที่ใช้ในแต่ละสถาบันหลักในประเทศไทย
- 5.1.4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย
- 5.2 ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน ได้ศึกษา
 - 5.2.1 เนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิของตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักในประเทศไทย
 - 5.2.2 เนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิของตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักในประเทศญี่ปุ่น

6. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยจัดทำแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ที่สถาบัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 6.1 ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักทั้งในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น จำนวน 12 เล่ม
- 6.2 เกณฑ์การออกข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4
- 6.3 คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาที่ได้ส่งแบบสอบถามไปให้เป็นประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามไปดังนี้

	จำนวนสถาบัน	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ
7.1 มหาวิทยาลัยของรัฐบาล	26	12	46.15
7.2 มหาวิทยาลัยเอกชน	9	3	33.33
7.3 สถาบันราชภัฏ	32	9	28.13
7.4 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล/ วิทยาลัยอาชีวศึกษา	37	15	40.54
7.5 โรงเรียนมัธยมศึกษา	116	57	49.14
7.6 สถาบันสอนภาษาเอกชน	20	10	50.00
รวม	240	106	44.17

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 8.1 ส่งแบบสอบถามไปยังสถาบันต่างๆ ที่เปิดสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 240 ฉบับ ขอให้ตอบกลับภายในเดือนตุลาคม 2543
- 8.2 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบกลับภายในเดือนตุลาคม 2543 จำนวน 45 ฉบับ
- 8.3 ส่งแบบสอบถามไปยังสถาบันที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 195 ฉบับ ขอให้ตอบกลับภายในเดือนธันวาคม 2543
- 8.4 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบกลับมาในเดือนธันวาคม 2543 จำนวน 61 ฉบับ รวมจำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับทั้งหมด 106 ฉบับ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 44.17 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไป

อนึ่ง มีแบบสอบถามอีกจำนวนหนึ่งที่ได้รับกลับมาหลังจากที่วิเคราะห์ข้อมูลไปเรียบร้อยแล้ว จึงไม่ได้นำข้อมูลของแบบสอบถามเหล่านั้นมาวิเคราะห์

9. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 9.1 ศึกษาสภาพการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน สาเหตุที่เลือกใช้ตำราเล่มนั้นๆ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 106 ฉบับ มาวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
- 9.2 ศึกษาเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานโดยการวิเคราะห์ทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิที่ปรากฏอยู่ในตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่นำมาเป็นข้อมูลว่า มีหัวข้อไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด โดยใช้ความถี่เป็นเกณฑ์กำหนด ในขณะเดียวกันก็วิเคราะห์เปรียบเทียบกับไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิที่ปรากฏอยู่ในข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นสำหรับคนต่างชาติ ระดับ 3 และ 4 ด้วยว่ามีความแตกต่างทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิอย่างไร และมากน้อยเพียงไร

10. สรุปผลการวิจัย

- 10.1 สภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม - ธันวาคม 2543)
 - 10.1.1 สรุปข้อมูลแบบสอบถาม ตำราที่เลือกใช้และปัญหา

(1) ข้อมูลทั่วไปของสถาบัน

ก. ลักษณะสถาบันของผู้ตอบแบบสอบถาม (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ลักษณะสถาบัน	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 โรงเรียนมัธยมศึกษา	57	53.8
2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล/วิทยาลัยอาชีวศึกษา	15	14.2
3 มหาวิทยาลัยของรัฐ	12	11.3
4 สถาบันสอนภาษา	10	9.4
5 สถาบันราชภัฏ	9	8.5
6 มหาวิทยาลัยเอกชน	3	2.8
รวม	106	100.0

ข. จำนวนปีที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่น (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

จำนวนปี	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 1-5 ปี	55	51.9
2 6-10 ปี	27	25.5
3 ไม่ระบุ	7	6.6
4 11-15 ปี	6	5.7
5 มากกว่า 30 ปี	4	3.8
6 16-20 ปี	3	2.8
7 21-25 ปี	2	1.9
8 26-30 ปี	2	1.9
รวม	106	100.0

ค. สภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในปัจจุบัน (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ลักษณะวิชาที่เปิดสอน	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 เป็นวิชาเลือก	60	51.3
2 อื่นๆ *1	27	23.1
3 เป็นวิชาเอก	16	13.7
4 เป็นวิชาโท	13	11.1
5 ไม่ระบุ	1	0.9
รวม	117*2	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ ชมรม วิชาชีพพื้นฐาน วิชาบังคับของวิชาเอกในสาขาวิชาอื่น คอร์สอบรมระยะสั้น เป็นต้น

*2 จำนวนรวมทั้งหมดของสถาบันมากกว่าจำนวนรวมของสถาบันที่ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากมีบางสถาบันเปิดสอนมากกว่า 1 แบบ

ง. ระดับการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในสถาบัน (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ระดับการศึกษา	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	66	50.8
2 ระดับอุดมศึกษา	35	26.9
3 คอร์สภาษาญี่ปุ่น	13	10.0
4 อื่นๆ *1	8	6.2
5 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	7	5.4
6 ไม่ระบุ	1	0.8
รวม	130*2	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ คอร์สติวสอบวัดระดับ คอร์สการเขียน คอร์สชุมชนญี่ปุ่น คอร์สสนทนา

*2 จำนวนรวมทั้งหมดของสถาบันมากกว่าจำนวนรวมของสถาบันที่ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากมีบางสถาบันเปิดสอนมากกว่า 1 ระดับ

(2) ข้อมูลตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ก. ตำราที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ลักษณะสถาบัน	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 日本語初歩 (Nihongo Shoho)	31	29.25
2 みんなの日本語 (Minna no Nihongo)	20	18.87
3 新日本語の基礎 (Shin Nihongo no Kiso)	19	17.93
4 日本語よろしく (Nihongo Yoroshiku)	17	16.02
5 อื่นๆ *1	19	17.93
รวม	106	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ ตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่จัดทำขึ้นใช้เองในสถาบัน

ข. ปัญหาเกี่ยวกับตำราที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ปัญหาเกี่ยวกับตำรา	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 ราคาแพง	46	17.9
2 ไม่มีคู่มือการสอน	38	14.8
3 หาซื้อได้ยาก	28	10.9
4 ด้านคำศัพท์	23	8.9
5 บทสนทนาไม่เหมาะสม	21	8.2
6 ไม่มีคำอธิบายไวยากรณ์	20	7.8
7 ด้านรูปประโยค	17	6.6
8 ไม่มีภาพประกอบ	17	6.6

9 ไม่มีเทพประกอบ	17	6.6
10 ด้านอักษรคันจิ	12	4.7
11 ไม่มีแบบฝึกหัด	9	3.5
12 อื่นๆ *1	9	3.5
รวม	257*2	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ เนื้อหาไม่ตรงกับการใช้ แบบฝึกหัดมากเกินไป แบบฝึกหัดน้อยเกินไป

*2 จำนวนรวมทั้งหมดของสถาบันมากกว่าจำนวนรวมของสถาบันที่ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากมีบางสถาบันเปิดสอนมากกว่า 1 ระดับ

ค. ปัญหาเกี่ยวกับตำราด้านคำศัพท์ (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ด้านคำศัพท์	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 คำศัพท์มากเกินไป	8	34.8
2 คำศัพท์ไม่ทันสมัย	4	17.4
3 คำศัพท์น้อยเกินไป	2	8.7
4 การเรียงลำดับความยากง่ายไม่เหมาะสม	2	8.7
5 ไม่มีตัวอย่างการใช้คำ	2	8.7
6 คำศัพท์บางคำไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	2	8.7
7 คำศัพท์แปลผิด/ไม่เหมาะสม	2	8.7
8 ชื่อสถานที่ไม่คุ้นเคย	1	4.3
รวม	23	100.0

ง. ปัญหาเกี่ยวกับตำราด้านคันจิ (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ด้านคันจิ	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 คันจิมากเกินไป	4	33.3
2 คันจิน้อยเกินไป	3	25.0
3 ไม่มีแบบฝึกหัด	3	25.0
4 ก่อนข้างยาก	2	16.7
รวม	12	100.0

จ. ปัญหาเกี่ยวกับตำราด้านรูปประโยค (เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย)

ด้านรูปประโยค	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 รูปประโยคมากเกินไป	3	18.8
2 รูปประโยคไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ	3	18.8
3 รูปประโยคน้อยเกินไป	3	18.8
4 รูปประโยคซ้ำซ้อนเกินไป	2	12.5

5 รูปประโยคยากเกินไป	2	12.5
6 รูปประโยคสับสน	1	6.3
7 รูปประโยคยาวเกินไป	1	6.3
8 รูปประโยคไม่ครบถ้วน	1	6.3
รวม	16	100.0

ฉ. สาเหตุที่เลือกใช้ตำรา ด้านคำศัพท์ (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ด้านคำศัพท์	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 มีคำแปลคำศัพท์	61	34.7
2 คำศัพท์ไม่มากหรือน้อยเกินไป	58	33.0
3 มีจำนวนพจนานุกรม	48	27.3
4 อื่นๆ *1	9	5.1
รวม	176	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ มีคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาก ไม่มีเล่มอื่นที่เหมาะสมให้เลือก เนื้อหาส่วนใหญ่อยู่ในข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย มีดัชนีคำศัพท์ มีต้นฉลากเป็นพื้นฐานที่ดี มีคำแปลภาษาไทย หาซื้อได้ง่าย เป็นต้น

ช. สาเหตุที่เลือกใช้ตำรา ด้านรูปประโยค (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ด้านรูปประโยค	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 อธิบายเข้าใจง่าย	45	36.5
2 มีคำอธิบายไวยากรณ์	43	35.2
3 อธิบายชัดเจน	20	16.4
4 อธิบายละเอียด	12	9.8
5 อื่นๆ *1	2	1.6
รวม	122	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ มีตัวอย่างทำให้เข้าใจดี เหมาะสำหรับผู้เรียนขั้นพื้นฐาน

ซ. สาเหตุที่เลือกใช้ตำรา ด้านอื่นๆ (เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย)

ด้านไวยากรณ์	จำนวนสถาบัน	ร้อยละ
1 มีเทปประกอบ	60	33.3
2 มีแบบฝึกหัด	57	31.3
3 หาซื้อได้ง่าย	26	14.3
4 มีคู่มือการสอน	18	9.9
5 ราคาถูก	12	6.6
6 อื่นๆ *1	9	4.9
รวม	182	100.0

*1 อื่นๆ ได้แก่ เนื้อหาไวยากรณ์ครบถ้วนสำหรับขั้นต้น อาจารย์คนก่อนใช้อยู่

2) สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาของตำราและเอกสารอ้างอิง

จากการวิเคราะห์ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักทั้งในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นจำนวน 12 เล่ม และเอกสารอ้างอิง (เกณฑ์การออกข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4) 1 เล่ม รวมเป็น 13 เล่ม ดังรายชื่อต่อไปนี้

ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้กันมากในสถาบันการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยจากข้อมูลในแบบสอบถาม จำนวน 4 เล่ม ได้แก่

- 1) 日本語初歩 国際交流基金日本語国際センター ค.ศ. 1985-1989
- 2) みんなの日本語 1, 2 株式会社スリーエーネットワーク ค.ศ. 1999
- 3) 新日本語の基礎 1, 2 海外技術者研修協会 ค.ศ. 1990-1997
- 4) 日本語よろしく 1, 2, 3, 4 泰日経済技術振興協会 ค.ศ. 1997, 1998, 1999, 2001

ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ที่มหาวิทยาลัยของรัฐของไทย 3 แห่ง จำนวน 3 เล่ม

- 1) ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1, 2 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ศ. 2000
ใช้ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) 初級日本語 東京外国語大学留学生日本語教育センター ค.ศ. 1992-1996
ใช้ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 3) ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1, 2 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ค.ศ. 2000
ใช้ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น จำนวน 3 เล่ม ได้แก่

- 1) Situational Functional Japanese 1, 2, 3 筑波ランゲージグループ ค.ศ. 1992-1995
- 2) 外国学生用日本語教科書初級 早稲田大学日本語研究教育センター ค.ศ. 1997
- 3) ICU の日本語 Japanese for College Students Basic Vol 1, 2, 3 国際基督教大学日本語研究室 ค.ศ. 1997

ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันทั่วไปในประเทศญี่ปุ่น จำนวน 2 เล่ม ได้แก่

- 1) 初級日本語 げんき 1, 2 ジャパンタイムズ ค.ศ. 1999-2000
- 2) 進学する人のための日本語初級 国際学会日本語学校 ค.ศ. 1994

เอกสารอ้างอิง จำนวน 1 เล่ม ได้แก่

- 1) 日本語能力試験・出題基準 国際交流基金・日本国際教育協会 ค.ศ. 1994

สรุปผลได้ดังนี้

จำนวนหัวข้อไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิในตำราและเอกสารอ้างอิงรวม 13 เล่ม ได้แก่

ชื่อตำรา	หัวข้อไวยากรณ์	คำศัพท์	คันจิ
1. 日本語初歩	219	1,350	389
2. みんなの日本語 1, 2	320	1,766	801
3. 新日本語の基礎 1, 2	320	1,415	670
4. 日本語よろしく 1, 2, 3, 4	204	1,197	135
5. ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1, 2 (チュラロンคอน大学)	239	1,403	707
6. 初級日本語 (タマサート大学)	255	1,735	600
7. ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1, 2 (คาเซซาร์ท大学)	254	1,380	349
8. Situational Functional Japanese 1, 2, 3	212	1,440	611
9. 外国学生用日本語教科書初級	201	2,084	849
10. ICUの日本語 1, 2, 3	184	1,114	400
11. 初級日本語 げんき 1, 2	238	1,523	312
12. 進学する人のための日本語初級	193	1,425	334
13. 日本語能力試験・出題基準	260	1,315	245
เฉลี่ย 13 เล่ม	238	1,473	493

3) เกณฑ์ในการคัดเลือกและสรุปผลหัวข้อไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิสำหรับภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน
ข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4 ได้กำหนดเกณฑ์ความรู้ภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนในด้าน
ไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิ ดังนี้

ระดับ	ความรู้	ไวยากรณ์	คำศัพท์	คันจิ	ชั่วโมงเรียน
3	สามารถใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวัน และอ่านเขียนประโยคง่ายๆ ได้	ไวยากรณ์ระดับ พื้นฐาน	1,500 คำ	300 ตัว	300 ชั่วโมง
4	ใช้บทสนทนาง่ายๆ ได้ และอ่าน-เขียน ประโยคง่ายๆ ได้	ไวยากรณ์ระดับ ต้น	800 คำ	100 ตัว	150 ชั่วโมง

กล่าวคือ

ทางด้านไวยากรณ์ เกณฑ์การสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4 กำหนดเกณฑ์ความรู้ทาง
ด้านไวยากรณ์ว่า เป็นไวยากรณ์ระดับต้น-พื้นฐาน เมื่อนับจำนวนหัวข้อแล้วได้ทั้งสิ้น 260 หัวข้อ

ทางด้านคำศัพท์ กำหนดเกณฑ์ความรู้ด้านคำศัพท์ไว้ 1,500 คำ โดยมีดัชนีคำศัพท์ที่ใช้ในการออก
ข้อสอบ จำนวนทั้งสิ้น 1,315 คำ

ทางด้านคันจิ กำหนดเกณฑ์ความรู้ด้านคันจิไว้ 300 ตัวอักษร โดยมีดัชนีคันจิที่ใช้ในการออกข้อสอบ จำนวนทั้งสิ้น 245 ตัวอักษร

คณะผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความรู้ภาษาญี่ปุ่นด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิจากเกณฑ์การสอบวัดระดับ ภาษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4 ข้างต้นเป็นข้อมูลในการกำหนดเกณฑ์ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และ คันจิ ระดับพื้นฐาน ดังนี้

จากการวิเคราะห์ตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้อยู่ในสถาบันหลักทั้งในประเทศไทยและประเทศ ญี่ปุ่นจำนวน 12 เล่ม และเอกสารอ้างอิง (เกณฑ์การออกข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4) โดย พิจารณาจากความถี่หรือจำนวนครั้งที่ปรากฏในตำราตามเกณฑ์การออกข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นระดับ 3 และ 4 สรุปได้ว่า

หัวข้อไวยากรณ์ที่ปรากฏมากตั้งแต่ 6-13 เล่มขึ้นไปมีจำนวน 269 หัวข้อ ดูตาราง 1
คำศัพท์ที่ปรากฏมากตั้งแต่ 5-13 เล่มขึ้นไปมีจำนวน 1,443 คำ ดูตาราง 2
คันจิที่ปรากฏมากตั้งแต่ 9-13 เล่มขึ้นไปมีจำนวน 308 ตัว ดูตาราง 3

4) ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัยและเกณฑ์การรวบรวมหัวข้อไวยากรณ์ คำศัพท์และคันจิ

(1) ในช่วงเวลาที่ดำเนินการวิจัย ตำราบางเล่มเพิ่งจัดทำเสร็จ เช่น ตำราภาษาญี่ปุ่น 1, 2 ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตำราภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1, 2 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ดัชนีหัวข้อไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิ ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ส่วนตำรา 日本語よろしく เพิ่งจัดทำเสร็จเพียง 4 เล่มจาก 6 เล่ม จึง วิเคราะห์ได้เฉพาะเนื้อหาไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิของตำรา 4 เล่ม นอกจากนี้ตำราภาษาญี่ปุ่น あきこと 友だち จัดทำโดยมูลนิธิญี่ปุ่นร่วมกับกรมสามัญศึกษา ซึ่งมีโครงการจัดทำ 6 เล่ม เพิ่งจัดทำเสร็จสมบูรณ์เพียง เล่มเดียว จึงไม่ได้นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย

(2) ปัญหาในการคัดเลือกข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

(2-1) ปัญหาด้านหัวข้อไวยากรณ์ ได้แก่

- ตำราส่วนใหญ่จะไม่ได้รวบรวมหัวข้อไวยากรณ์ไว้เป็นหมวดหมู่ แต่จะเขียนเรียงตาม ลำดับไวยากรณ์ที่ปรากฏในแต่ละบทของตำราและเขียนเฉพาะหัวข้อไวยากรณ์หลัก
 - รูปแบบการเขียนหัวข้อไวยากรณ์ในตำราแต่ละเล่มแตกต่างกัน
- เกณฑ์ในการรวบรวมหัวข้อไวยากรณ์
- จัดเรียงตามลำดับอักษรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น

(2-2) ปัญหาด้านคำศัพท์ ได้แก่

- วิธีการรวบรวมคำศัพท์ของตำราแต่ละเล่มแตกต่างกัน บางตำราจะรวบรวมไว้อย่าง ละเอียดยุขนิคของคำ บางตำราจะรวบรวมเฉพาะคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ บางตำราจะรวบรวมสำนวนต่างๆไว้ด้วย ทำให้จำนวนคำศัพท์ มีความแตกต่างกันมากในแต่ละเล่ม

เกณฑ์ในการรวบรวมคำศัพท์ ในการจัดคำศัพท์เข้าตารางเพื่อทำการวิเคราะห์ จะใส่คำศัพท์ทุกคำที่ปรากฏในดัชนีคำศัพท์ของตำราทุกเล่มก่อน จากนั้นจึงตัดคำศัพท์หรือสำนวนที่แตกต่างจากตำราอื่นออก โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- ตัวเลข จะใส่เฉพาะเลข 1-10, 100, 1,000, และ 10,000
- คำบอกเวลา และลักษณะนาม จะใส่เฉพาะคำบอกเวลาและคำลักษณะนามเท่านั้น ไม่กำกับตัวเลขจำนวนข้างหน้า เช่น ~じ ~年 ~だい
- คำศัพท์ที่มีหน่วยคำเติมหน้าคำ お และ ご ถ้าเป็นคำที่ใช้เป็นคำๆเดียว แยกไม่ได้ จะใส่ไว้ทั้งคำ เช่น おちゃ ごはん แต่ถ้าเป็นคำที่สามารถแยกได้ จะใส่ お หรือ ご ไว้ในวงเล็บ และเรียงลำดับตามตัวอักษรข้างหลัง お เช่น (お) たら จะเรียงลำดับตามอักษร たら

(2-3) ปัญหาด้านคันจิ ได้แก่

- บางตำราไม่ได้จัดทำดัชนีคันจิไว้ คณะผู้วิจัยต้องรวบรวมเองจากเนื้อหาในแต่ละบทของตำรา
 - ตำราส่วนใหญ่จะจัดทำดัชนีคันจิเรียงตามลำดับที่ปรากฏในแต่ละบท ทำให้เสียเวลาในการจัดเรียงลำดับใหม่
- เกณฑ์ในการรวบรวมคันจิ
- จัดเรียงตามลำดับเสียงอ่านแบบจีน

11. ข้อเสนอแนะ

11.1 ลดความซ้ำซ้อนและต่อยอดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เนื้อหาภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สถาบันราชภัฏ และระดับมหาวิทยาลัยมีความซ้ำซ้อน สถาบันต่างๆในทุกระดับเริ่มสอนภาษาญี่ปุ่นจากระดับพื้นฐานเหมือนกัน ในบางกรณีใช้ตำราเล่มเดียวกัน ผู้เรียนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นมาก่อนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บางกรณีก็เป็นผู้ที่เคยได้รับทุนการศึกษาไปศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่นมาแล้วเป็นเวลาประมาณ 1 ปีการศึกษา กับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นมาก่อน ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการจัดชั้นเรียน ดังนั้นแต่ละสถาบันคงจะต้องเตรียมความพร้อม มาตรการรองรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้คงจะต้องแยกชั้นเรียน โดยใช้มาตรการต่างๆ เช่น ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นในเกณฑ์ดี อาจให้ผ่านวิชาเบื้องต้นบางวิชาขึ้นไปเรียนวิชาในระดับที่สูงขึ้นที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนได้เลย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หากการศึกษภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขยายโอกาสทางการศึกษาไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศและมีมาตรฐาน การศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย ก็จะสามารถพัฒนาการศึกษภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยไม่ต้องเริ่มจากระดับพื้นฐาน สามารถลดความซ้ำซ้อนได้ ดังนั้นผู้เรียนซึ่งเริ่มศึกษาภาษาญี่ปุ่น

ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จะมีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นได้อย่างต่อเนื่องจนถึงระดับสูง รวมทั้งสิ้น 7 ปีการศึกษา ซึ่งจะทำให้สามารถผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นในระดับสูง สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

11.2 เสริมเนื้อหาตอบสนองวัตถุประสงค์หรือกลุ่มเป้าหมาย

ไม่ว่าจะเป็นการนำตำราจากต่างประเทศมาปรับใช้หรือเรียบเรียงขึ้นในประเทศไทยก็ตาม วัตถุประสงค์หรือกลุ่มเป้าหมายของตำราทั้งสองสถาบันที่นำตำรามาใช้มักจะต่างกัน จึงควรจัดทำคู่มือเสริมเพื่อให้สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวญี่ปุ่นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวได้ เช่น

- 11.2.1 จัดทำคู่มือเสริมคำศัพท์เกี่ยวกับไทย ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือประเทศในเอเชีย
- 11.2.2 จัดทำคู่มือเสริมคำศัพท์เกี่ยวกับจังหวัดและเขตของผู้เรียน
- 11.2.3 จัดทำคู่มือเสริมคำศัพท์เกี่ยวกับสถานศึกษาของผู้เรียน
- 11.2.4 จัดทำคู่มือเสริมคำอธิบายไวยากรณ์ อธิบายศัพท์ แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียนชาวไทย
- 11.2.5 จัดทำคู่มือเสริมความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของญี่ปุ่นโดยเปรียบเทียบกับของไทย

ทั้งนี้ควรจัดทำโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เทป วีซีดีโอเทป หรือซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ (CAI) ประกอบการเรียนการสอนด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้นและช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

11.3 เพิ่มจำนวนรับผู้ที่สอบคัดเลือกวิชาภาษาญี่ปุ่นเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

สถานการณ์การสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

(วิชาภาษาญี่ปุ่น)

เดือน	ปี	จำนวนผู้เข้าสอบ วิชาภาษาญี่ปุ่น	
ตุลาคม	1998/2541	424	สำหรับปีการศึกษา 2542
* มีนาคม	1999/2542	409	
ตุลาคม	1999/2542	745	สำหรับปีการศึกษา 2543
มีนาคม	2000/2543	656	
ตุลาคม	2000/2543	1,452	สำหรับปีการศึกษา 2544
มีนาคม	2001/2544	1,338	
ตุลาคม	2001/2544	1,984	สำหรับปีการศึกษา 2545
มีนาคม	2002/2545	1,491	
ตุลาคม	2002/2545	2,240	สำหรับปีการศึกษา 2546

หมายเหตุ *ในแต่ละปีการศึกษาจะมีการจัดสอบ 2 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ในเดือนตุลาคม ครั้งที่ 2 ในเดือนมีนาคม

จากตารางข้างต้นจะสังเกตได้ว่า จำนวนผู้เข้าสอบในเดือนมีนาคมจะน้อยกว่าจำนวนผู้เข้าสอบในเดือนตุลาคมของปีการศึกษาเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หากเข้าสอบครั้งที่ 1 ในเดือนตุลาคมแล้วได้ผลคะแนนเป็นที่น่าพอใจ ผู้เข้าสอบก็มักจะไม่ใช่สอบครั้งที่ 2 ในเดือนมีนาคม ผู้เข้าสอบวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่จำนวนรับเข้าค่อนข้างจำกัด ทำให้อัตราการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อยๆ สถาบันที่เกี่ยวข้องจึงควรหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน หากมีความพร้อมควรปรับจำนวนรับเข้าเพิ่มขึ้น

11.4 สร้างเครือข่าย

ผู้แทนจากสถาบันต่างๆ ควรมีโอกาสพบปะกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนกำหนดนโยบายร่วมกัน จึงควรมีการสร้างเครือข่ายสถาบันการศึกษาภาษาญี่ปุ่นแห่งประเทศไทยเพื่อดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ทั้งนี้คาดว่าจะช่วยให้เกิดการกำหนดนโยบายร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อน เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันและระดับสถาบัน ร่วมกันคิดร่วมกันแก้ปัญหาซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยมีความต่อเนื่อง เป็นระบบสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตาราง 1 ไวยากรณ์ที่ปรากฏมากที่สุด 269 หัวข้อ (6-13 เล่ม)

จำนวน + ลักษณะนาม + V	จำนวน + ลักษณะนาม も V
จำนวนเวลา に จำนวนครั้ง <一日に一回>	จำนวน '1' + ลักษณะนาม も + V รูปปฏิเสธ
วิเศษณ์ + V	
A รูปพจนานุกรม [จบประโยค]	A + N <面白い本>
A かった [จบประโยค]	A かったです
A がる <こわがる>	A < + V
A くる	A くて [คล้ายตามกัน]
A くて [บอกสาเหตุ]	A くない [จบประโยค]
A くないです / A ありません	A くなかった [จบประโยค]
A なかったです / A ありませんでした	A くなる
(お) A ございます (お) 安うございます	A さ
A です	A の < 大きいのはいくらですか >
AN さ	AN だ [จบประโยค]
AN だった [จบประโยค]	AN で
AN でした	AN です
AN ではありません	AN ではありませんでした
AN ではない [จบประโยค]	AN ではなかった [จบประโยค]
AN な + N	AN なの < きれいなのを買いました >
AN に + V	AN にする
AN になる	
N か N	N [ประธาน] が V < 私が行きます >
N [ระยะเวลา] V < 2 時間勉強します >	N [เวลา] (に) V < 6 時に行きます >
N [สถานที่] で V < 食堂で食べます >	N [สถานที่] に N がある / ない
N [สถานที่] に N がいる / いない	N [สถานที่] に / へ V < 学校へ行きます >
N が V [กรรมกริยา] < ドアが開きました >	N (味、音) がする
N から V < 先生から習う >	N [ระยะเวลา] 中 < 一日中 >
N [จำนวน] で < 三つで 600 円 >	N で [คล้ายตามกัน]
N で [บอกวัตถุดิบ] < 木で作る >	N で [บอกวิธีการ] < バスで行く >
N で [บอกสาเหตุ] < かせで休む >	N でも V < コーヒーでも飲みませんか >
N と N	N と N と (では) どちらが ~
N と N と N と (では) QW が一番 ~	N と V < 田中さんと結婚する >
N とか (N とか)	N [จุดประสงค์] に V < 勉強に行きます >
N [จุดหมาย] に V < バスに乗る、先生に会う >	N にする
N について	N になる
N によって	N によると
N の [ละคำนาม] < 私のです >	N の [แทนคำนาม] < 小さいのをください >
N の N	N (の / が) คำขยาย N < 私が買った本 >
N のため (に) [จุดประสงค์]	N (の中) で N が一番 ~
N のほうが ~ < A さんのほうが ~ >	N の前 (に)
N のよう (な / に)	N は QW か
N は V < 私は行きます >	(N は) N が A < 私はカメラがほしい >
(N は) N が AN < 私は肉が好き >	(N は) N が V たい

(Nは)Nがある	(Nは)Nができる
(Nは)Nが見える／聞こえる	(Nは)Nじゃありません
(Nは)Nじゃない [จบประโยค]	(Nは)Nじゃなかった [จบประโยค]
(Nは)Nだ [จบประโยค]	(Nは)Nだった [จบประโยค]
(Nは)Nでした	(Nは)Nです／ですか
(Nは)Nですか、ですか	(Nは)Nではありません
(Nは)Nではありませんでした	(Nは)Nと (いっしょに) V
(Nは)Nと同じくらい～	(Nは)N(สถานที่) がある／ない
(Nは)N(สถานที่) にいる／いない	Nは สถานที่ である
Nほど～ない	Nも (Nも)
Nや (Nや) N (など)	Nより (AはBよりおおい)
Nを จำนวน + ลักษณะนาม ください	Nを V [กิจกรรมกริยา]
N[สถานที่] を V [เคลื่อนที่ผ่าน] <道を歩く>	[สถานที่] を V [จุดเริ่มต้น] <部屋を出る>
Nをあげる	Nをいただく
Nをおねがいします	Nをください
Nをくださる	Nをくれる
Nをさしあげる	N(を) する
Nをほしがる	Nをもらう
Nをやる	QW か～
QW が～	QW でも
QW も รูปปฏิเสธ	V รูปพจนานุกรม [จบประโยค]
V รูปธรรมดา + N	V รูปพจนานุกรม ことができる
V รูปพจนานุกรม ことがある	V รูปพจนานุกรม ことにする
V รูปพจนานุกรม ことです	V รูปพจนานุกรม たびに
V รูปพจนานุกรม ことになる	V รูปพจนานุกรม つもり
V รูปพจนานุกรม ため (に) [จุดประสงค์]	V รูปพจนานุกรม の (が、に、は、を)
V รูปพจนานุกรม と、～	V รูปพจนานุกรม まで (に)
V รูปพจนานุกรม 前に、～	V รูปพจนานุกรม ようにする
V รูปพจนานุกรม ように、～	V รูปสามารถ
V รูปพจนานุกรม ようになる	V (さ) してください
V กิจกรรมกริยา/กรรมกริยา	V (さ) せる
V (さ) せてもらう／いただく	V ず (に)
V (さ) せられる	V (ら) れる [รูปยกย่อง]
V (ら) れる [รูปถูกกระทำ]	V た あとで、～
V た [จบประโยค]	V た ほうがいい
V た ことがある／ない	V て～ [บอกลำดับ]
V たり、V たりする	V て～ [บอกสาเหตุ]
V て～ [บอกวิธีการ] <立って食べる>	V である
V てあげる	V ていただく
V ていく	V ている [กำลัง]
V ていただけませんか [รูปขอร้อง]	V ておく
V ている [บอกสภาพ]	V てから、
V ておる <読んでおります>	V てくださる
V てください	V てくる
V てくださいませんか [รูปขอร้อง]	V てさしあげる
V てくれる	V てはいけない／てはだめだ
V てしまう	V てもいい
V てるみる	

Vてもかまわない Vてやる Vないで、～ Vないつもりだ Vないほうがいい Vなかった [จบประโยค] Vなくてもいい Vなければならぬ/いけない/だめだ Vましょう Vます Vませんか V (ます) おわる V (ます) すぎる Vたがる V (ます) なさい V (よ) うと思う ～が、 ～か (分かりません) ～かもしれない ～からだ ～けど/～けれども、 ～しか รูปปฏิเสธ ～そうだ [ได้ยินว่า..] ～だけ ～たらいいですか ～だろうと思う ～てはいけない/だめだ ～てもいい/～でもいい ～と、 ～というN ～とき ～なくてはいけない/だめだ ～なくてもいい ～ので、 ～の (が/は/を) ～は～が、～は、 ～はずだ ～までに ～ようだ ～らしい お/ご～いたす お/ご～する/รูปถ้อยคำ こ/そ/あ/ど ぜんぜん รูปปฏิเสธ まだ รูปบอกเล่า <まだです> もう รูปบอกเล่าปัจจุบัน <もう 10 時です> もう รูปปฏิเสธ <もうしません>	Vてもらう Vない [จบประโยค] Vないでください Vないでほしい Vないように、～ Vなくてはならない/いけない Vなくてもかまわない Vました Vましょうか Vません Vませんでした V (ます) 方 <書き方> V (ます) たい V (ます) ながら、～ V (ます) に (いく、くる、かえる) ～か～ないか ～かどうか、～ ～から、 ～から～まで ～し ～そうだ [บอกสภาพ] ～そう (な/に) ～たら、 ～だろう [จบประโยค] ～でしょう ～ても/～でも ～とV <「いえ」と読みます> ～と言う [จบประโยค] ～と思う ～とちゅうで ～なくても、[ขัดแย้ง] ～なら ～のに、 ～の/んだ ～ば、 ～ほうだ ～まま <ふつうのまま> ～ような/に あまり รูปปฏิเสธ お/ご～ください お/ご～になる/รูปยกย่อง すこしも รูปปฏิเสธ はい/いいえ まだ รูปปฏิเสธ <まだ食べていません> もう รูปบอกเล่าอดีต <もう食べました>
--	---

ตาราง 2 คำศัพท์ที่ปรากฏมากที่สุด 1,443 คำ (5-13 เล่ม)

あ	ああ	あいさつする	アイスクリーム
あいだ	あう (会う)	あう (合う)	あお
あか (赤)	あかい	あかちゃん	あがる (上がる)
あかるい	あき (秋)	あく (開く)	あげる (上げ)
あげる (例を挙げる)	あげる (手を上げる)	あける (開ける)	あさ (朝)
あさごはん	あさって	あさねぼう (をする)	あし
あじ	あした	あずかる	あずける
あそこ	あそぶ	あたたかい	あたま
あつい (厚い)	あつい (暑い)	あつい (熱い)	あつまる
あつめる	あとで	あなた	あに
あね	あの (คำบ่งชี้)	あの / あのう	あびる
あまい	あまり	あむ	あめ (雨)
アメリカ	あやまる	あらう	ありがとう(ございます/ました)
ある	ある～	あるく	あんしん (する)
あんぜん (な)	あんない (する)		
いい	いいえ	いう	いえ (家)
いか (～以下)	いかが (ですか)	イギリス	いく
いくつ	いくら	いけ	いけない
いけばな	いけん	いし (石)	いしゃ
いじょう (～以上)	いす	いそがしい	いそぐ
いたい	いたす	いただく / いただきます	いち (一)
いちご	いちども	いちばん	いつ
いつか (สักวันหนึ่ง)	いつか (五日)	いっしょ (に)	いっしょうけんめい (に)
いつつ	いってきます	いつでも	いってらっしゃい
いっぱい	いつも	～いない (～以内)	いなか
いぬ	いま (今)	いみ	いもうと / いもうとさん
いや (な)	いらっしゃいませ	いらっしゃる	いりぐち
いる (居る)	いる (要る)	いれる (入れる)	いろ (色)
いろいろ (な)	(お) いわい	インド	インドネシア
ウイスキー	うえ	うかがう	うけつけ
うける	うごく	うし	うしろ
うすい	うそ	うた	うたう
うち (家)	うつ	うつくしい	うつす
うで	うま	うまい	うまれる
うみ	うりば	うる	うるさい
うれしい	うわぎ	うん	うんてん (する)
うんどう (する)			
え (絵)	エアコン	えいが	えいがかん
えいご	ええ	えーと	えき
えきいん	えきまえ	エスカレーター	えび
えらぶ	エレベーター	えん (円)	エンジニア
えんぴつ	えんりょ (する)		
おいしい	おいしい	おおきい	おおぜい

オートバイ おきる (起きる) おくじょう おこさん おさきに おす (押す) おたく おっと おとこ おととい おどる おなじ おば / おばさん おめでとうございます おもう おやすみなさい おわる おんな	おかあさん おく (奥) おくる (送る) おこす おじ / おじさん おせわになりました おちゃ おと おとこのこ おとし おどろく おにいさん おはよう (ございます) おめにかかる おもしろい おる (折る) おんがく おんなのこ	おかえりなさい おく (置く) おくれる おこなう おじいさん おそい おちる おとうさん おとこのひと おとな おなか おねえさん おぼえる おもい おもちゃ おろす おんがくか おんなのひと	おかしい おくさん おげんきですか おこる (怒る) おしえる おだいじに おっしゃる おとうと / おとうとさん おとす おどり おなががすく おねがいする / します おまたせしました おもいだす おや (親) おわり おんせん
～が、～ ～かい (階) がいこくご かいじょう かく (書く) かえり かおいろ かかる (時間がかかる) かぐ かける (いすにかける) かさ (傘) かしこまる / かしこまりました かぜ (風) かぞえる かた (方) かたい ～がつ (月) かない (お) かね かびん かみ (紙) かもしれない から (～まで) からだ カレー かわ (皮) かわる かんこく かんたん (な)	カーテン かいがん がいこくじん かいだん かう (買う) かえる (変える) かがく (科学) かかわる がくせい かける (かぎをかける) かざる かしゅ かぜ (風邪) かぞく かた (肩) かたかな かつ (勝つ) かなしい (お) かねもち かぶき かみ (髪) のけ かよう からい かりる カレーライス かわいい ～かん (間) かんごふ がんばる	カード かいぎ かいしゃ かいもの (する) かう (飼う) かえる (帰る) かがみ かぎ がくぶ かける (でんわをかける) (お) かし ガス カセットテープ ガソリン ～がた (あなたがた) かたち がっこう かならず かのじょ かぶる かむ かようび カラオケ かるい カレンダー かわく (乾く) かんがえる かんじ (漢字)	～かい (回) がいこく かいしゃいん かいわ かえす かお かかる (かぎが掛かる) かく (書く) ～かげつ かける (めがねをかける) かじ (火事) かす (貸す) かぜをひく ガソリンスタンド ～かた (作り方) かたづける かど かなり かばん かべ カメラ ～から (เพราะว่า) ガラス かれ かわ (川) かわり (に) かんけい かんせい (する)

き (木) きえる きく (ラジオを聞く) きせつ きっさてん きのう きみ (お) きゃく (さん) きゅうに きょう きょうだい きらい (な) きれる (切れる) きんじょ く (九) くがつ くだもの くび ~くらい、ぐらい クリスマス くらい けいかく (を/する/たてる) けいさつ けさ けっこう (です) (な) ~けん (軒) げんかん けんこう (な) ~こ (個) こ (子) ~ごう (号) こうぎ こうちゃ こうむいん こうくうびん ここのか こしょう (する) こたえ こちら こと この(คำปัจจัย) こまる ごらんになる ~ごろ こんげつ こんなに こんや	き (気) かい (機会) きけん (な) きた (北) きて (切手) きびしい きめる きゅう (九) ぎゅうにく きょういく きょうと きる (切る) ~キロ (グラム) きんようび ぐあい くすり ぐち くもる クラシック くるま くわしい けいかん ケーキ けしき けっこんしき げんいん げんき (な) けんぶつ (する) ~ご (後) ご~ こうえん こうこう、こうこうがっこう こうつう こえ こくばん ここのつ ごぜん こたえる こちらこそ ことし このあいだ ごみ ゴルフ こわい コンサート こんにちは	きいろ かい (機械) きこえる ギター きっと きぶん きもち きゅうけい (する) ぎゅうにゅう きょうかしょ きょうみ (がある) きる (着る) ぎんこう ぐうき ください ぐつ くもり クラス くれる ~くん (君) けいけん (する) ゲーム けしゴム げつようび けんか (する) けんきゅう (する) ~ご (語) こい こうがい (公害) こうこうせい こうつうじこ コート ここ こころ ごぜんちゅう ごちそう (する) こっち ことば このごろ こむ これ こわす こんしゅう こんばん	きいろい きく (先生に聞く) ぎじゅつ きたない きっぷ きまる きもの きゅうしゅう きゅうりょう きょうしつ きよねん きれい (な) ぎんこういん ぐうこう くださる/くださいます (お) くに くらい (暗い) ~グラム くら けいざい けが (を/する) けす けれども けんがく (する) けんきゅうしつ ご (五) こいびと ごうかく (する) こうじょう (工場) こうばん コーヒー ごご ござる ごぞんじ ごちそうさま (でした) コップ こども コピー (する) こめ これから こわれる こんど (の) コンピュータ (一)
---	---	---	---

さあ	サービス	～さい	さいきん
さいご (の)	さいごに	さいしょ (の、に)	さいふ
ざいりょう	サイン (する)	さがす	さかな
さがる	さきに	さく (咲く)	さくぶん
さくら	(お) さけ	さげる	さしあげる
(お) さしみ	さす (かさを)	さそう	～さつ
サッカー	さっき	ざっし	さとう (砂糖)
さびしい	～さま	さむい	さようなら
さらいげつ	さらいしゅう	さらいねん	(お) さら
さわぐ	さわる	さん (三)	～さん
サンドイッチ	さんねん (な)	さんぽ (する)	
し (四)	じ (字)	～じ (時)	しあい (する)
シーディー (CD)	ジーンズ	しお	～しか
しかし	しかた (が) ない	しかる	じかん
～じかん	～しき (式)	しけん (する)	しごと (する)
じしょ	じしん (地震)	しずか (な)	しぜん
した (下)	したぎ	しち (七)	しっかり (と)
じつに / じつは	しっぱい (する)	しつもん (する)	しつれい (する / します)
じてんしゃ	じどうしゃ	しなもの	しぬ
しばらく	じぶんで	しま	しまう
しまる (閉まる)	じむしつ	じむしょ	しめる (締める)
しめる (閉める)	しゃいん	しゃかい	しゃしん
しゃちょう	シャツ	じゃま (する)	シャワー
じゅう (な)	じゅう (十)	～じゅう (～中)	しゅうかん (習慣)
しゅうかん (週間)	じゅうしょ	ジュース	じゅうどう
じゅうぶん (な)	しゅうまつ	しゅうり (する)	じゅぎょう (する)
しゅくだい	(ご) しゅじん	しゅっせき	しゅっちょう (する)
しゅっぱつ (する)	しゅみ	しゅるい	じゅんぴ (する)
しょう (使用)	しょうかい (する)	(お) しょうがつ	じょうず (な)
しょうせつ	しょうたい (する)	じょうぶ	しょうゆ
しょうらい	ジョギング (する)	しょくじ	しょくどう
じよせい	しよるい	しらせる	しらべる
しる (知る)	しろ	しろい	～じん (～人)
しんかんせん	しんごう	じんこう	じんじゃ
しんじゅく	しんせつ (な)	しんぱいする	しんぶん
しんぶんしゃ			
すいえい	すいか	スイッチ	ずいぶん
すいようび	すう	すうがく	スーツ
スーパー	スープ	スカート	すき (な)
～すぎ	スキー	すきやき	すぎる
すく (おなかがすく)	すぐ (に)	すく (道が)	すくない
すごい	すこし	(お) すし	すずしい
すすむ	ずっと	すてき (な)	すてる
ステレオ	ストーブ	すばらしい	スピーチ (する)
スプーン	スポーツ	ズボン	すみません
すむ (住む)	すむ (済む)	すもう	する
すわる			

せ/せい せいせき せかい せっけん せなか (お) せわ (する) せんこう (専攻する) ぜんぜん せんたく (する) ぜんぶ (で) そう (象) そうです (はい、そうです) そこ そと そら それでは そんな	せいかく (な) セーター せき (咳) ぜったい (に) ぜひ せん (千) せんしゅ せんせんげつ せんたくき せんもん そうじ (する) そうですか そだてる その (คำปั้งจั้ง) それ それなら そんなに	せいかつ (する) せいと せき (席) セット (する) せまい せん (線) せんしゅう せんせんしゅう ～センチ (メートル) そうして、そして そうですね そちら そば それから それに	せいじ せいふ せきゆ せつめい (する) ゼロ せんげつ せんせい せんそう (する) せんばい そうだんする そくたつ そつぎょう (する) そば (傍) それで そろそろ
タイ だいがく たいしかん だいたい タイプライター だから ～だけ たすかる たたく たつ (立つ) たとえば たのむ たまご だれ だろう だんだん ちいさい ちかてつ ちず ～ちゃん ちゅうごくご ちょうど ついたち つき (月) つくえ (氣を) つける つづける つめたい (お) つり (เงินทอง) て (手)	～だい (代) だいがくいん だいじょうぶ (な) たいてい たいへん (な) たくさん たしか たすける ただしい たてもの たな たばこ (をすう) ためる だれか (お) たんじょうび ちかい ちから ちち ちゅうい (する) ちゅうし (する) チョコレート つかう つぎに つくる (作る) つごう (がいい、わるい) つとめる つもり つれていく で	～だい (台) だいがくせい だいすき (な) だいどころ たおれる タクシー たす たずねる (訪ねる) ～たち たてる (建てる) たのしい たべもの だめ (な) だれでも ダンス (する) ちがう / ちがいます チケット ちやいろ ちゅうがくせい ちゅうしゃ (注射) (する) ちょっと つかれる つく (付く) (しょうゆを) つける つたえる つま つよい つれてくる (お) てあらい	たいいん (する) だいじ (な) たいせつ (な) たいふう たかい たけ だす ただいま たつ (建つ) たてる (立てる) たのしみ たべる たりる だれも だんせい ちかく ちこく (する) ちゃわん ちゅうごく ちゅうしゃじょう つぎ つく (着く) (でんきを) つける つづく つまらない つり (การตกปลา) つれる ティーシャツ (Tシャツ)

デート でかける でぐち ですから では (お) てら てん (点) てんきよほう てんらんかい と (戸) どういたしまして どう (か) しましたか どうぞ どうも とおか ときどき とけい とこや とし (年) とちゅう (で) どっち となり とまる (止まる) どようび とり とる (撮る) どんな	テーブル てがみ デザイン テスト (する) デパート (へやを) てる てんいん でんしゃ でんわ (ををする) 〜ど (〜度) ドイツ どうか どうぞよろしく どうやって とおる どくしん どこ ところ としょかん どちら とても どの (คำนี้) とまる (泊まる) トラック とりにく どれ	テーブル できる です てつだう てぶくろ テレビ てんき でんち でんわばんごう 〜と〜 トイレ とうきょう どうぶつ とお とか とくに どこかに ところが としょしつ どちらも とどける どのぐらい、どのくらい 〜とも ドラマ ドル とれる	テーブルコーダー できるだけ でした テニス でも テレホンカード でんき てんぶら ドア どう どうして どうぶつえん とおい とき とくべつ (な) どこへも ところで とち とっきゅう どなた とぶ ともだち トランプ とる (取る) どろぼう
ない なく (泣く) なくなる (無くなる) なつ ななつ (七つ) (お) なべ ならべる なん / なに なんども に にく にちようび にほんご (ご) にゅうがく (する) にわ ぬぐ ね (〜ですね) ねつ ノート のど のむ	ナイフ なく (鳴く) なぐる なつやすみ なにか なまえ なる (〜になる) なんがつ なんにち に (二) にげる につき にほんじん ニュース 〜にん ぬすむ ネクタイ ねむい のこる のに のりかえる	なおす なくす なさる 〜など なにも ならう なる (鳴る) なんじ なんようび にがて (な) にし にねんせい にもつ 〜によると にんぎょう ぬれる ねこ ねる のせる のぼる (登る) のりもの	なおる (治る) なくなる (亡くなる) なぜ なな (七) なのか ならぶ なれる なんでも にぎやか (な) 〜にち にほん にゅういん にる ねだん 〜ねん ので のみもの のる (乗る)

は (齒) ～はい (～杯) ～ はいざら ばかり はさみ はじめ はじめる はずかしい はたけ はちがつ はっぴょう (する) はな (花) はなや はやい (速い) はる (貼る) ばん (晩) ばんぐみ はнтаい (する) ひ (日) ひがし ひく (弾く) ビザ びっくり (する) ひどい ひも びょういん (お) ひる ひるやすみ ピンポン ふかい ブール ふく (服) ふじさん ぶちょう ぶつり ふとん ふゆ プレゼント (する) ぶんがく へ ベット ベルト へんじ (する) ～ほう (がいい) ホームステイ (する) ポケット ほそい ほど ～ほん ほんやく (する)	は (葉) ばい (～倍) はいる はかる (お) はし (๓๕๕๓) はじめ (に) ばしょ はずす はたち はつおん パーティー はなし (をする) (お) はなみ バラ バレーボール ～ばん (～番) ばんごう はんとし ひ (火) ～ひき ひく (風邪をひく) ひさしぶり ひっこす ひとつ ひゃく びょうき (する) ビル ひろい フィリピン ふえる ふくぎつ (な) ふたつ ふつう (の) ふとい ふね ブラウス (お) ふろ ぶんぼう ページ べつ (に/の) ペン (お) ぺんとう ぼうし ボールペン ほし ボタン ほとんど ほんだな	ばあい バイオリン はこ はく (履く) はし (橋) はじめて はしる パスポート はたらく はつか バドミントン はなす はは はらう はれる パン ばんごはん ハンドバッグ ピアノ (をひく) ひきだし ひくい びじゅつかん ビデオ ひとり ひやす ひらがな (お) ひるごはん ひろう フィルム フォーク ふくしゅう (する) ふたにく ふつか ぶどう ふべん (な) ふる (降る) ～ふん、～ぶん (～分) へた (な) へや へん (辺) へん (な) ほうそう (する) ほか (の/に) ほしい ほっかいどう ほめる ほんとう	はい はいけん (する) はがき はこぶ はじまる はじめまして バス バター はち (ハ) はっきり はな (鼻) バナナ はやい (早い) はる (春) はん (半) ハンカチ ハンサム (な) はんぶん ビール ひく (引く) ひこうき ひだり ひと ひま (な) びょういん ひらく ひるま びん (瓶) ふうとう ふく (吹く) ふくろ ふたり ぶつか ふとる ふむ ふるい ぶんか ベッド ベル べんきょう (する) べんり (な) ほうりつ ほく ポスト ホテル ほん ほんや
---	--	--	---

~まい まいとし まえ (ข้างหน้า) まず また (อีก) まつ (〜から) 〜まで まにあう まわり まんなか みえる (見える) みず みそ みつける みなと (お) みやげ むかい むこう むすめ / むすめさん むら め (目) めがね メニュー も もうすぐ もしもし もってくる もどる	まいあさ まいにち まがる まずい まち まっすぐ までに まるい (丸い) まわる まんねんひつ みがく みずうみ みち みつつ みなみ みる むかえる むし むだ (な) むり (な) 〜め めざましどけい メモ もう もうすこし もちろん もっと もらう	まいしゅう まいばん まける まぜる まちがい マッチ まど マレーシア 〜まん (〜万) みかん みせ みつか みどり (お) みまい ミルク むかし むずかしい むつつ めいし めしあがる もういちど もくようび もつ もどる もん	まいつき まいる (参る) まじめ (な) まだ まちがえる (お) まつり まとめる まわす マンガ みじかい みせる みつかる みなさん みみ みんな むく むすこ / むすこさん むね 〜メートル めずらしい もうす もし もっていく もの (物) もんだい
〜や (〜屋) やくにたつ やさしい (易しい) やせる やま やる (ทำ) (お) ゆ ゆうべ ゆび よ ようじ よく よごれる よてい よやく (する) よろしい	やきゅう やける やすい やちん やむ やわらかい ゆうがた ゆうめい (な) ゆびわ よい ようす よこ よしゅう よぶ よる (夜) よろしく	やく (焼く) やさい (お) やすみ やつつ やめる (止める) ゆうしょく ゆき ゆめ ようい (する) 〜ようび よごす よっか よみかた よる (寄る) よわい	やくそく (する) やさしい (優しい) やすむ やっど やる (ให้) ゆうびんきょく ゆっくり (と) よう (用) ようふく よこはま よつつ よむ よろこぶ よん (四)

らいげつ ラジオ りっぱ (な) りよう (する) りようり るす れい (例) れきし れんしゅう (する) ろうか ロビー	らいしゅう ラジカセ りゅう りよう (寮) りょかん れい (零) レコード れんらく (する) ろく (六) ろんぶん	らいねん りゅうがく (する) りょうきん りょこう (する) (お) れい (礼) レストラン ろくがつ	らく (な) りゅうがくせい (ご) りょうしん りんご れいぞうこ レポート ロッカー
ワープロ わかる わたくし わたる われる	ワイン わかれる わたし わらう	わかい わすれもの わたしたち わる	わかす わすれる わたす わるい

ตาราง 3 คำจีนที่ปรากฏมากที่สุด 308 ตัว (9-13 เล่ม) เรียงตามลำดับเสียงอ่านแบบจีน

悪 屋 間 金 口 子 室 重 新 洗 短 田 入 物 味 留	安 音 寒 銀 工 四 質 宿 親 船 男 電 年 分 明 旅	案 下 漢 空 公 市 実 出 寝 全 地 土 配 文 目 両	暗 火 館 兄 広 止 写 春 人 前 知 度 売 聞 問 料	医 何 顔 計 好 仕 社 所 図 早 茶 冬 買 閉 夜 連	意 花 願 経 考 死 車 初 水 走 着 東 白 米 野 練	一 夏 気 結 行 私 者 暑 世 相 中 答 八 別 薬 六	員 家 起 月 高 使 借 書 正 送 注 頭 発 返 約 話	院 歌 婦 犬 校 始 手 女 生 足 昼 同 半 変 友	飲 画 九 見 号 姉 主 小 青 族 町 動 飯 勉 有	右 会 休 建 合 思 酒 少 声 続 長 働 晚 歩 遊	雨 海 急 研 国 紙 取 消 静 卒 鳥 堂 番 母 用	運 回 牛 験 黒 試 受 上 夕 多 朝 道 百 方 洋	英 階 去 元 今 字 秋 場 赤 体 調 特 病 忘 葉	映 界 魚 言 婚 自 終 乗 切 待 通 読 品 北 様	泳 開 京 古 左 次 習 色 説 貸 痛 内 不 木 曜	駅 外 強 五 最 事 週 食 雪 大 弟 南 父 本 来	円 学 教 午 作 持 集 心 千 代 天 二 部 毎 落	園 楽 業 後 三 時 十 真 川 台 店 肉 風 妹 理	横 活 近 語 山 七 住 申 先 題 転 日 服 万 立
--	--	--	--	--	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---